

Zomerse genoegens

Van de natuur kun je gewoon genieten zoals die is. Maar bij sommige mensen begint het te kriebelen om er zelf iets mee te scheppen: fluitjes van wilgentakken bijvoorbeeld, of jam van vijgen.

Beeld: Dolph Cantrijn | Tekst: Frieda Pruim

Madelifjeskrans

Mathilde Pruim (43), ambulante werker in de jeugdhulpverlening, vlecht kransen van madelifjes voor haar dochter Madelif (2).

'Toen we onze dochter Madelif noemden, dacht ik in eerste instantie niet aan de bloem, maar aan de stoere meid uit de kinderboeken van Guus Kuijer. Pas later begon ik overal madelifjes te zien en ze steeds mooier te vinden. Ik verzamel nu madelifjeskaarten en de spiegel in de wc is met plastic madelifjes versierd. Madelif is dol op Maja de Bij en houdt van bloemen omdat Maja er ook van houdt. Als ze madelifjes langs de kant van de weg ziet staan, wil ze stoppen en mag ze er één plukken. Als we op een grasveld vol madelifjes liggen, vlecht ik vaak een krans voor in haar haar. Ik heb al tijden een potje in mijn auto om een keer een polletje uit te graven voor in onze tuin, want zaadjes van wilde madelifjes heb ik nog niet kunnen vinden.'

Tuinieren in een bak

Grafisch vormgever Jelle Medema (19) promoot de Makkelijke Moestuin.

'Als klein kind wilde ik al een moestuin, maar ik ben ook lui. Op mijn veertiende ontdekte ik *Square Foot Gardening* van de Amerikaan Mel Bartholomew: tuinieren in een bak, verdeeld in vakjes met elk een of enkele plantjes in een geweldige aardemix. Je hebt er bijna geen werk aan en van onkruid heb je geen last. Ideaal, dus ik mailde Mel of ik zijn idee mocht uitdragen in Nederland. Dat vond hij prachtig. Ik maakte er een website over en schreef een boek: *Jelle's Makkelijke Moestuin*. De opbrengst daarvan gaat deels naar projecten om de Makkelijke Moestuin ook in ontwikkelingslanden te promoten. Ik heb vier bakken bij mijn ouders in Den Anel en één op het balkon van mijn kamer in Groningen. Vooral mijn kleine, zoete tomaatjes zijn zó lekker! In de supermarkt zijn ze heel duur, maar als je de pitjes daaruit zaait, krijg je geweldige planten.'

makkelijkemoestuin.nl

Fluitje van een cent

Beeldend kunstenaar Jan van Schaik (55) maakt hutten en fluitjes van wilgentakken.

'Bij het snoeien van een kronkelwilg in onze binnentuin vond ik het zonde om de prachtige takken door de versnipperaar te halen. Toen ik erin begon te snijden, kwam er mooi wit hout tevoorschijn. Een wilgentak die je in de grond steekt, begint te groeien. Zo kwam ik op het idee om levende hutten en tunnels te bouwen. De wilg werd een belangrijke inspiratiebron. Van Henk Hortentius in het Zuiderzeemuseum leerde ik hoe je wilgenfluitjes kunt maken: trekfluitjes die meerdere tonen produceren, vaste fluitjes en foepers, fluitjes gemaakt van alleen bast. Die maak ik nu tijdens workshops voor kinderen. Dat kan alleen in mei. Dan ontstaat er door het lentesap ruimte tussen de bast en het hout. Ik klop de bast los onder het zingen van een lied dat ik van Henk leerde. Per fluitje ben ik een paar minuten bezig: een fluitje van een cent.'

Filmpje en uitleg op: janvanschaik.nl

Vijgen van eigen oogst

Katrien Holland (49), illustrator van kinderboeken, maakt jam van de vijgen in haar tuin.

'Twaalf jaar geleden kocht ik twee vijgenboompjes voor in onze serre. De ene heeft het niet gered, de andere is een prachtige boom geworden. Hij staat nu op een beschutte plek in onze tuin. Sinds een jaar of vijf oogst ik jaarlijks zo'n zeshonderd groene, superzoete vijgen, veel meer dan ik met mijn gezin op kan eten. Daarom ben ik er jam van gaan maken: dertig tot veertig potten per jaar. Vorig jaar is het gelukt de boom te stekken, dus dit jaar worden het er nog meer. In het voorjaar hebben we een kleine oogst; in september een grote. Dan pluk ik drie keer per week een bord rijpe vruchten, schil ze en kook ze met geleisuiker. Dat duurt maar een paar minuten. Veel potten geef ik weg aan vrienden. Zelf vind ik de jam het lekkerst met geitenkaas of met yoghurt en noten.'